

אתכם ששת המיליונים נזכור

ורק אחת מאותו אלפי עדויות הזוועה הבלתי נתפסות הנשמעות ביום הזכרון לשואה ולגבורה, עדות לגודל ההשפלה האנושית, אותה ידעו ששת מיליוני היהודים שנספו בשואה. עדות של קומץ נותרים שניצל בעור שיניו מידי הצורך הנאצי

לשניים ומתנדב בית יד לבנים.

לזכר כל הלוחמים בנאצים ועוזריהם, הדליקה אבוקה ברכה רטובסקי, אם שכולה שבנה גדיעון רטובסקי נפל במלחמת ההתשה על גדות תעלת סואץ. בתקופת המלחמה, בהיותה בת 13 ברחה עם משפחתה ליערות, שם נרדפה במשך שלוש שנים. במהלך שנים אלה שכלה את מרבית בני משפחתה. לאחר השרדות קשה עלתה ארצה בשנת 1946 בעלייה בלתי לגאלית, נישאה וקבעה את ביתה בראשון לציון.

אלירן דיין תלמיד ביה"ס "העמית", נציג בני הנוער, שביקר בפולין, נשא דברים בשם חבריו. "לצעוד שם על האדמה היא ללכת על גבי המסילה, לעבור ליד שרידי הביתנים, לחלוף על פני המשרפות ההרוסות ולשהות בתוך תא הגזים... מול אותם מראות ניסיתי לדמות את שאירע כשאני אפוף רגשי כעס, עצב, חמלה, זעם ונקמה, אך מעל הכל עלה והתגבר רגש הגאווה וההכרה האמתית במשמעות הקיומית של מדינת ישראל", סיפור התלמיד בהתרגשות. זורי מזרחי מזכיר מועצת הפועלים ברך את הנוכחים, בהם קומץ ניצולי שואה שלחמו בנאצים, נציגי תנועות הנוער ונכבדים נוספים.

"עבורכם בני הנוער זו כבר היסטוריה רחוקה למדי, ומשום כך תפקידנו להעביר מדור לדור את סיפור המאורעות ובעיקר את הלקחים. ואם חפצי חיים אנו, חובה עלינו ללמד את הדור הצעיר את לקחי השואה הנוראה. חובה עלינו להניח מכאן, מארץ הקודש את דגל האמונה בצור ישראל, בציונות ובאידיאלים שפויים ומוסריים."

זורי מזרחי הביע זעם וזעזוע מדבריו של עתונאי, שטען לאחרונה באחד מערוצי הטלוויזיה כי מספר ציונים האמינו שכדי שמדינת ישראל תקום, היתה צריכה להתחולל שואה. הוא התייחס לנושאים שונים ולמשגים שהחברה בישראל אחראית להם. משגים המסכנים את קיומנו, שכן בשנות ה-30 עמד העם היהודי באירופה מול משטר טוטליטרי משומן. חלק ניכר מהשמן הזה סיפקה השנאה היוקרת אלינו. הגזענות ועמה האנטישמיות היוו עילה מספקת לחיזוק האידיאולוגיה של המשטר הנאצי שיש להכחיד את העם היהודי. "לפני 52 שנים החל העם היהודי לאסוף שבריו ולשקם ניצוליו. שלוש שנים לאחר מכן נאלץ חלק קטן, מיעוט בעם היהודי, להתחזק בנשק על מנת לזכות בעצמאות על פיסת קרקע בא"י. ידענו מצוקות, ידענו מאבקים ומלחמות, ויכולנו להם", חתם זורי.

יר"ר הכנסת לשעבר, עו"ד דב שילנסקי הביא עמו עדות מוחשית לכאב. שילנסקי תיאר את מראות הזוועה של הקרונות הארוכים שהובילו את היהודים כצאן לטבח. "בכל פעם עולים הזכרונות והמראות לנגד עיני ואלה מובילים לזכרונות קשים וקשים יותר מקודמיהם, ואני שוב שואל, והדעת אינה תופסת, איך מנהיגי אומות העולם ראו את הזוועות ושתקו, ואיש לא העז להשליך פצצה אחת מן המטוס, פצצה שתחסל את רכבות המוות באושוויץ?", שאל שילנסקי בכאב.

הרב יוסף עזרן שליט"א, רבה של העיר, שלב את נושא השואה לאמונה החזקה ביהדות. עזרן הטיף לקירוב לבבות ואמר: "לעם היהודי יש רק בית אחד. אל לנו לחיות עוד בפזורות. נזכור כי כוחנו ביהדות, כוחנו באחדותינו, באהבת איש לרעהו. חובה עלינו לזכור כי השנאה מביאה את החושך, והאהבה את האור."

ראש העירייה מאיר ניצן, אחרון הנואמים, סקר את ההיסטוריה רצופת התלאות של העם היהודי מאז התרחשות הטבח הראשון בגרמניה נגד יהודי אירופה לפני 901 שנים.

"ידענו רדיפות בכל ארצות מושבנו באירופה. בספרד, בפורטוגל, באוסטריה, באיטליה, בהונגריה, באוקראינה, בליטא ועוד ארצות רבות נוספות. מאחורי הרדיפות הללו עמדה קנאותם הדתית של הנוצרים לעם היהודי, שנאה שינקו עם חלב אדם, הם שהכשירו את מעשי הזוועה והשואה של יהדות אירופה, כאשר ממול ניצב עולם עיוור ואילם."

הוא פנה לנוכחים ואמר: "מביע אני דברים אלה באוזניכם, כי בעיני יש דין אחד לגזול, לרוצח ולשוות, ובין השותקים אני כולל את אלה ששתקו אז עת התחוללה השואה, ולשוונות האש כלו נפשות טהורות ולא לה השותקים היום ואינם מלמדים את ילדיהם את זוועות השואה שאותה הם לא מנעו... כי שתקו."

"אנו שחיים היום כאן במדינת ישראל העצמאית הננו שארית הפליטה של העם היהודי ששכל את מיטב בניו ובנותיו על אדמת הנכר באירופה. עלינו לעשות הכל למען אחדותנו בארצנו."

ראש העירייה מאיר ניצן קרא לאחדות האומה והוסיף בקול נרגש: "נזכור כי לעד ייעוד! וקרא "להמשיך את גחלת הדורות שניספו. נזכור ולא נסלח?" שירת התקווה חתמה את הטקס.

מאת: מי (תקוה) ליאור

תפילתה של חנה שנס בשירה הנוגה "אלי, אלי, שלא יגמר לעולם, החול והים... תפילת האדם...", פתח את טקס יום הזכרון באנדרטה שבמבואתיה המערביים של העיר.

שש אבוקות אש הודלקו לזכר הנספים. חלק ממדליקי האבוקות נולדו לתוך המציאות המבעיית והחלקם מקדשי שמע המצווים לנצור מציאות זו ולהגידה מדור לדור.

לזכר כל הנספים בשואה הדליקה אבוקה אגטה טייכר. טייכר הפקידה את תינוקה בן השנתיים בידי אשה פולניה, תוך כדי בריחתה מן הנאצים, נתפסה והועברה למחנה עבודה. היא הופרדה מבעלה שנשלח לעבודת פרך, הועברה למחנה ההשמדה אושוויץ, הצליחה לשרוד, ועלתה לישראל בשנת 1947 באוניית מעפילים. את בנה בכורה לא הצליחה לאתר עד עצם היום הזה.

לזכר כל התינוקות והילדים הדליקה אבוקה חדוה פולק. בהיותה בת 20 נשלחה יחד עם יהודי הונגריה לאושוויץ ובירקנאו. פולק הצליחה לשרוד על אף הזוועה במחנות. היא שותררה על ידי הסובייטים ממחנה פרשניץ, עלתה לארץ בשנת 1947 בעליה בלתי ליגאלית. כיום תושבת ראשון לציון.

לזכר הנשים והנערות הדליקה משואה שרון יעל יגיל, נינתם הבכורה של יעקב ואנה שפירא ז"ל. אנה שפירא, אם סבתה, נספתה בשואה. סבה, יעקב שפירא, שתרם לקידום הכלכלה בארץ ישראל המנדטורית, תרם את ביתו לעיריית ראשון לציון. בית זה משמש כיום כבית הנצחה לחללי העיר - בית "יד לבנים".

לזכר הנערים והנערות, הדליק אבוקה איתן פורת. פורת ניצול יחיד שנותר מ-11 בני משפחתו שנספו. פורת המכונה "איש הציפורים" מוכר בשל היותו איש עדות הנפגש עם תלמידים ברחבי הארץ. הוא מנחיל לתלמידים מסיפורי השואה, אותם חווה, תוך שהוא נושא בגאווה את תקומת מדינת ישראל.

לזכר כל הקשישים והזקנים הדליק אבוקה שלום לזר. לזר עבר תלאות רבות במחנה עבודה בהונגריה, ממנו ברח באמצעות תעודות מזויפות, וכשנתפס הועבר למחנה בגרמניה, ממנו ניצל בדרך נס. לזר, תושב ראשון לציון, אב

חדש חדש

סטריאו

סטריאו בצורה אחרת

ייעוץ שרות מכירה

לחובבי סטריאו וקולנוע ביתי (לייזר דיסק)

- ★ ייעוץ אישי בביתך בהתאם לצרכיך חינוך ע"פ תאום טלפוני
- ★ ייעוץ בשיפור הציוד הישן ושילובו בחדש
- ★ מקצועיות ונסיון של 16 שנה
- ★ בהנהלת צפריה המוכר לחובבי הסטריאו בעיר

מבחר איכותי של מערכות ומקולנים מהחברות המובילות בענף: LUXMAN, CARVER, JBL, PIONEER, DENON ועוד....

בלארויז האוניק בויאג

האזנה וזכיייה בג'אאי סלון בויאג

ראשל"צ רח' הרצל 35 (פינת בן זאב 4) טל. 03-9696711